

Podmaniczky Szilárd

Altatódal

*Akkoriban magas volt
a vérnyomásom
nem olvastam, csak írtam
és pénzt kerestem
hogy fizetni tudjuk a telefont
meg az áramot.
Tudtam, hogy nem lesz
ez így jó
de nem találtam rá
más megoldást.
Egyszer csak azt mondja a feleségem
a rádióban
a magas vérnyomásról beszéltek.
A magas vérnyomást alapvetően
a helytelen élet okozza
semmi más.
Megígértem, ezután
egyenesen ülök
és helyesen is viselkedem.
Ha odafigyelsz
megy neked a helyes viselkedés.
A helyes viselkedés lényege
hogy alázatos és odaadó légy
a másikat szolgálj
és soha ne magad.
Néha azért begurultam
mikor rohadt káposztát
adtak a piacon, szidtam
az anyját
pedig tudtam, hogy ez nem
helyes.
Föl is ugrott a vérnyomásom.*

*Aztán egy reggel
a Sparba mentem vásárolni,
ködös idő volt, hideg.
Ahogy leszálltam a bicikliről*

mindjárt kiszúrtam a fickót
pénzt kunyerált
és nem kapott.
Engem is megszólított
odafigyeltem rá.
Kerek képe volt
kölyök
tisztá buta szemekkel.
Elaludtam a vonaton.
Egy magállót akart
menni, és itt, 100 kilométerrel
arrébb szállt le.
Soha nem jártam még
ezen a vidéken
a szüleim háromszor költöztek
ugyanabban a megyében.
Nincs pénze jegyre
a telefonja halott
pedig az apja eljönne érte
kocsival.
A száma?
Fejből nem tudom.
Jól van
várj meg itt
megveszem a tojást
és a krumplit
addig kérdezd meg
az állomáson
mennyi a visszajegy.
Nagyon elveszett volt
nem tudta
melyik az állomás
pedig ott szállt le
csak a másik oldalon.
Az ott, mutatom, de
nem mozdul
mint egy hűséges kiskutya
aki megtalálta a gazdáját.
Jól van, na
mindjárt jövök.
A két automata ajtó
között várt
ahova meleg levegőt
fűjt a bolt.
Hoztam neki vizet

meg egy meleg kiflit
reggelire.
Átmentünk az állomásra.
Házibuliból ment haza
hajnalban
mikor elaludt.
A víz jólesett neki.
Nevetett magán
hogy csövesnek nézték
pedig tudhatnák
hogy ő nem az.
Nincs ezeknek emberismeretük
magukról sem tudják
hogy kicsodák.
Aki pénzt kér
annak adni kell
különben soha
nem jön el a változás.
Ott álltunk a pénztár előtt
meleg volt bent
és hipószag
egy óra múlva indult
a vonat.
Az egész állomás üres
a pénztárban sem
ül senki
mint egy eltűzött filmes
megoldás.
Apád mit melózik?
Kovács,
egy japán cégnek
dolgozik.
Látod
dagad a sztorid
üres a pénztár
lesz mit mesélni
a következő bulin.
Nevetett magán.
Adtam neki rágógumit
a friss lehelet miatt.
Megjön mögénk egy
újabb utas.
Megjön végre a pénztáros is
szendvicset fal
telefon van a kezében

áll velünk szemben
és még öt percig értekezik.
Karácsony lesz
egyezettetni kell a dolgokat.
Kisjézus
jászol
három a király
satöbbi.
Kint kiderül az ég
a hó esni kezd.
Negyed órát állunk
mire megkérem a jegyet.
Diákjegyet.
Hú
ez még így is ilyen sok?
Mit gondoltál?
Ennyi
kifizetem.
Ha helyesen cselekszem
leszáll a vérnyomás.
Végül kér még
egy cigit
de nem dohányzom.
Jó utat
el ne aludj a melegben.
Most egy hétig
nem alszok
az hétszentség meg atyaúristen.

Dolgom végeztén
föülök a biciklire
hazafelé tekerek.
Ezer forint napi áron
nem sok ez
a vérnyomásért?
Bánt a kérdés
nem lehetek szűkmarkúan
nagyvonalú.
De azért az furcsa
hogymeg sem kérdezte
visszaadhatja-e
a pénzt valahogy.
Túlságosan megbízott bennem.
A bizalom nem visszaadható.
Mégis

*ráírhattam volna
a jegy hátuljára
a bankszámlaszámomat.
1177 satöbbi.
A jóságot
nem lehet megfizetni.
De én nem voltam jó
csak a sztori érdekelt
hogyan lehet valaki
ennyire balfasz.
Még a diákigazolványról
is papírt mutatott a pénztárban
mert két hete elveszett neki.
Hát így történt.
Ez volt a mi
utolsó közös sztorink.*

*Azóta mások is állnak
a Spar előtt.
Sokan elalszanak errefelé
a vonaton.*